

Fakta er jo, at intet – intet – i PISA-undersøgelsen tyder på, at nationale, standardiserede test kan bruges til noget som helst, hvis man gerne vil skabe en bedre skole. Tværtimod viser PISA-undersøgelsen, at de københavnske skoler, der har gode resultater, har en god lokal evalueringkultur, mens skoler, der bruger de standardiserede test, ikke har særlig gode resultater, ligesom de skoler, der klarer sig godt, er dem, der satser på efteruddannelse af lærerne. Den danske skoledebat bærer altså præg af, at mange borgerlige politikere optræder som funktionelle analfabeter i deres omgang med PISA-undersøgelsen – formentlig og forhåbentlig helt bevidst.

Vi vil gerne investere i folkeskolen. Vi vil gerne skabe ordentlige rammer for en bedre folkeskole, og vi har fremlagt syv minimumsrettigheder, som alle elever bør have: En væsentlig højere minimumsstandard i den danske folkeskole, når det gælder minimumtimetal, når det gælder skole-hjem-samarbejdet, og når det gælder specialundervisning, efteruddannelse af lærere, undervisningsmaterialer og klassekvotienter.

At dømme efter den valgkamp, vi lige har været igennem, burde der jo ikke være nogen uenighed. Nu genfremsætter Enhedslisten sit forslag, og så bliver det vedtaget med et massivt flertal her i salen – eller hvad? Har partierne tænkt sig at gøre fuldstændig det samme, som partierne gjorde for ca. halvandet år siden, nemlig at man kommer med alle de fine floskler om, at der skal investeres i folkeskolen, men når der så kommer et konkret forslag på bordet, stemmer samtlige andre partier imod her i Folketingssalen? Det var virkeligheden for halvandet år siden, men det bliver interessant at se, om valgkampen og de mange fine løfter gør en forskel på den konto.

Vi tager PISA-undersøgelsen meget alvorligt, fordi den viser, at alt for mange ikke har gode forudsætninger for at tage en ungdomsuddannelse. Derfor mener vi, det er vigtigt at se på, hvad undersøgelserne antyder rent faktisk vil have en positiv virkning, derfor skal regeringens sorte skole skrottes, og i stedet så skal vi satse på efteruddannelse og på at opbygge en lokal evalueringkultur.

Tingene kan forandres, og tingene kan forandres til det bedre. Vi tillader os i Enhedslisten at drømme om global retfærdighed og om et samfund og en verden, der bygger på frihed, fællesskab og solidaritet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så siger vi tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen korte bemærkninger, og den næste på talerlisten er hr. Lars-Emil Johansen fra Siumut.

Lars-Emil Johansen (SIU):

Folketingsvalget i Grønland var en klar bekræftelse af, at selvstændighed er de grønlandske vælgeres ønske, og at Grønlands repræsentanter i Folketinget fortsat skal arbejde ud fra det koncept, som vi hidtil har arbejdet ud fra i den nordatlantiske gruppe, nemlig selvstændighed som mål for vort lands fremtid.

Men opgaven i relation til Grønland er vanskelig og kan ved første øjekast synes at udgøre et paradoks. Den består nemlig af to umiddelbart ikkeforenelige størrelser. På den ene side skal der arbejdes for en grønlandsk selvstændighed inden for en overskuelig fremtid, men på den anden side ønsker jeg for Grønland, at vore gode forbindelser med det danske folk og vore varme følelser for Danmark bibeholdes og fortsat sikres gode kår.

Med hensyn til det første er der allerede indledt et arbejde i fælleskommissionen for selvstyre i Grønland, men opgaven her bliver overordentlig vanskelig, dersom medlemmer af kommissionen skulle have den opfattelse, at Grønland og det grønlandske folk igen kan spises af med en luns kød bestående af en smule udvidet hjemmestyreordning.

Kl. 20.25

Jeg er overbevist om, at fælleskommissionens arbejde kun vil kunne tiltrædes af et bredt flertal i det grønlandske folk, dersom det indeholder en anerkendelse af det grønlandske folk i folkeretlig henseende; en sikring af det grønlandske folks ejendomsret til landet og dets ressourcer; en igangsætning af en selvstændig økonomi; en gradvis nedtrapning af bloktilskuddet; en kompetence til de grønlandske politiske myndigheder til selv at indgå alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske aftaler; udarbejdelse af en grønlandsk grundlov, der kan indføres efter almindeligt anerkendte demokratiske principper og danne basis for en fri associationsordning med Danmark, og endelig en sikring af, at Grønland og Danmark også i fremtiden kan fremstå som venner for ikke at sige tilhørende samme familie.

De to første spørgsmål beror, vil jeg vove at påstå, ene og alene på en politisk vilje fra den danske regering og det danske Folketings side. Det tredje spørgsmål er hovedsagelig et anliggende for det grønlandske folk og dets politiske